

Január – Taiwan

Keďže som nestíhala hneď po návrate spísať zaujímavosti z Taiwanu, budem veľmi stručná. Taiwan je samostatný ostrov, so samostatnou menou a prezidentom. Používajúc tradičné čínske znaky, je v podstate ostrov čínsky. Čína sa nikdy oficiálne nevzdala nadvlády a nazvala ostrov „REBELSKÝ“, aj keď uznala jeho samostatnosť. 95 percent populácie tvorí čínska majorita Han, po pôvodných obyvateľovch treba naozaj pátrať.

Na ostrove je však citeľný vplyv Japonska, keďže ostrov bol na prelome storočí okupovaný severným susedom. Ľudia sú zdržanlivejší, umiernenější pri používaní farieb a ich kombinácií a ostrov je čistý, na rozdiel od bežných čínskych miest a dedín.

Prvé dni sme strávili v modernom Taipej. Mesto má síce nezosúladenú architektúru, ale určitú malebnosť, takže nové budovy so starými chrámami nepôsobili ako päť na oko. Asi najviac sa nám páčila pamätná hala venovaná lídrovi Chiang Kai Shek-ovi – ktorý bojoval za samostatnosť a demokraciu na ostrove.

Mestom sme sa ako

obvykle pohybovali metrom. Nevynechali sme bývalú, najvyššiu budovu sveta - vežu 101. Aj keď sme nemali dobré počasie a vrchol sa nachádzal v hmle, pohľad na mesto z vtácej perspektívy bol impozantný.

Zvyšok času sme strávili na juhu ostrova, kam sme sa dostali rýchlovlakom. Chodia ako švajčiarske hodinky, presne na minútu. Človek si kúpi miestenku a počká na rampe, na konkrétnom mieste, čo korenšponduje jeho miestenke, aby nemusel prechádzať cez celý vlak. Hneď za hlavným mestom sa ráz krajiny začal meniť. Asi ani 1 cm2 nebol ponechaný iba tak, všade sa niečo pestovalo. Kokosové palmy sa striedali s ryžovými poľami a postupne prechádzali do sadov, kde sa pestovalo čudné voskové jablko tmavo bordovej farby.

Konečná zástavka bola v Kenting – národnom parku. Ubytovanie na súkromí u milej pani bolo prekvapením. Dobrá cena, 2 veľké izby a k tomu dvor s hračkami a bicyklami boli rajom pre deti. K moru sme to mali na 10

minút a hneď v 1. deň sme si prenajali auto, aby sme mohli objavovať okolie.

Avšak fakt, že sme boli v národnom parku, nezodpovedal tomu, čo sme očakávali. Pláže boli skalnaté bez prístupu a keď aj nejaká bola piesková, bolo na nej toľko ľudí, že sa bolo treba predierať zástupom. 10 metrov od mora sa park končil a mohlo sa parkovať kde sa chcelo a ako sa chcelo, takže v podstate žiadna ochranná zóna a hotely hneď hlava na hlave. Škoda.

Ale aj to je výsledkom vysokej populácie, kde je každý kúsok zeme využitý.

Marec – Milla narodeniny, chorá babina a školský výlet

V Marci sme bačovali na čas sami, keď tato odišiel na služobku do Paríža a na Slovensko. Babina zo Štitár zistila, že je chorá. Pri bežnej kotrole sa zistilo, že má zlé výsledky. Aj CT ukázalo, že sa asi jedná o rakovinu. Ale babina je bojovníčka, a tak sa nevzdáva. Tato ju bol pozrieť, povzbudiť a potom správe na Milline narodeniny sa rozhodlo o ďalšom postupe. Babina pôjde na 3 porcie chemoterapie a potom sa uvidí. Milline narodeniny sme oslávili s predstihom, pretože presne na 29. marca padal odchod na školský výlet na 3 dni do Kantonu.

Oslava bola príjemná, 9 pilných dievčat sa dobre zabavilo pri hľadaní čokoládových vajčiek a neskôr pri výrobe tričiek. Tie sme strihali, lepili, prešivali látkami, kreslili a vyfarbovali. Všetky sa dychtivo pustili do práce a po 2 hodinách boli výsledky nádherné. Dievčatá si ich mohli rovno zobrať na výlet. Jasne, že sa hneď potom s niektorými dievčatami rozkamarátila, ako je to tu už zvykom. Posledné mesiace to riešime denno-denne. Raz sú kamarátky, raz nie sú. Stačí málo a už sa spolu nehrajú. Ale asi to bude aj výsledok uzavretej komunity a nevyhnutého kontaktu, a nemožnosti úniku. Nevadí, aj to je súčasť rastu a dospievania.

Podmienkou bolo prísť v kostýme a tato si ten svoj „Crazy nurse“ kostým so sukničkou užil dosýta. Jasne, že nevyhrali, Číňanci dostali výhru asi príkazom a predpokladám, že by mali po premiách alebo dovolenke, ak by tak nebolo. Ale tatov tím bol 4. Všetci sa dobre zabavili.

A Milla má 8 rokov....

Popri rodinných oslavách stihol tato ešte aj zorganizovať firemný štafetový beh. Zúčastnilo sa na ňom cez 100 ľudí, ako aj na behu v decembri minulého roku. Číňanci, Francúzi, Nemci a zmes iných národností.

Apríl – Macao a Arlieho narodeniny

Po 2 rokoch v Číne sa nám podarilo skočiť si na predĺžený víkend do Macao. Tiež samostatného miniatúrneho štátiku hneď vedľa Zhuhai-u. Stačilo 1,5 hodiny cesty a ocitli sme sa v Portugalsku. Macao bolo voľakedy portugalskou kolóniou a mesto naozaj vyzerá ako staré európske prímorské mestečko s nízkymi historickými budovami a namestíčkom s fontánou v centre. Okolo sú samozrejme, že vysokánske mrakodrapy a nespočetné hotely s kasínami.

Podľa štatistík má Macao vyššie príjmy z gamblingu ako Las Vegas. Obrovské multifunkčné hotely sú lákavé a reklamami priťahujú stovky turistov. Stačí iba nakuknúť dnu a ste v inom svete.

Ubytovali sme sa v 5* Grand Lapa. Vybrala som ho len kvôli tomu, že som počula, že raňajky sú tam úžasné.... No, neboli až tak úžasné, ale tato sa dobre najedol. Dni sme trávili prehliadkami pamiatok, múzeí, alebo len tak, čapkaním sa v hotelových bazénoch s teplou vodou. Večer sme zaplatili hotelový babysitting a mesto sme si prešli skrz-naskrz pešo. Netuším koľko energie sa minie na osvetlenie tak malého priestoru, ale farby na každom hoteli boli impozantné. V každom

prípade to bolo pre tata zbytočné vyhodenie peňazí. Macao so svojím luxusom nás neuchvátilo.

Pár dní po Macao nás čakala oslava Arlieho narodenín. Už mesiac pred tým som mu vyrobila trhací kalendár, ktorý nadherne ozdobil veľkou tortou a kopou balónov. Mesiac dopredu sme vyrobili pozvánky,

ktoré sám popísal menami. Keďže mal 5 rokov, pozval si 4 kamošov a najlepšiu kamošku Anais. Vedela som, že bude hlučno, tak som sa dopredu pripravovala na zoo. A to naozaj bolo. Krik,

trúbenie píšťalami. Hádky, hnev, plač, ale aj kopu smiechu. Naučili sme sa anglickú pesničku o dinosauroch a pokračovali hrou “Nalep Spidermana doprostred pavúčej siete poslepiacky“ a skončili sme výrobou medúz z farebných drôťkov. Arlie bol spokojný. S úsmevom sfúkol sviečky na Spiderman torte a tešil sa z darčiekov.

Ružové delfíny

Slavomírovi sa konečne po 2 rokoch podarilo dostať sa na vodu. Chlapík zo susedného domu raz vytiahol na pláž nafukovací čln a tatovi viac nebolo treba. V sobotu vstával pred pol siedmou, aby od 7 vesloval na naproti sa nachádzajúci ostrov. Z balkóna sa zdá, to môže byť tak okolo 5 km. Okolo 9.30 tato volal, že dorazili.

Predpokladali sme, že okolo 12.30 budú, po krátkom oddychu naspäť. Na pláži sme však čakali zbytočne. Postavili sme hrady, tunely, cesty. Decká sa vyšantili vo vode a tato nikde. Tak sme to otočili späť domov a tata videli až po 2. Po ceste späť sa dostali do skupinky čínskych bielych delfínov, ktoré si len tak skákali okolo. Niektoré boli sivé iné ružové a niektoré biele. Ako sme zistili. Mladé postupne menia farbu od sivej cez po ružovú alebo bielu (závisí od teploty vody alebo stravy). Ich populácia však prudko klesá a odhaduje sa na 1600 kusov.

Okrem toho navštívili na ostrove opustenú dedinu. Kamenné domy mali sem-tam ešte nábytok, ale inak sa už pomaly rozpadali. Ako sme neskôr zistili. Ostrov sa voľakedy využíval na izoláciu pacientov s leprou. S pokorením choroby ostala dedina pustá, starí pacienti poumierali a noví už neboli.

Miestni rybári si postavili svoje chatrče na brehu pri pláži a pozvali tata dokonca na čaj. Teda, ten chlap dohovoriť sa s úsmevom všade....

Okrem toho sme absolvovali peknú túru nad vedľajšou dedinkou Tongu. V podstate to bol teambuilding, pretože prišla polovica tatovho tímu. A potili sa statočne. Deň vyšiel pekne. K deťom prišla Pine a ja som mala takmer 6 hodín voľna. Iba sa štvrať hore a hore. Na nič nemyslieť. Padlo to dobre. Hore bola síce hmla a nič sme nevideli, ale bola dobrá svieža teplota a nepršalo. Prostredie je tu krásne. Uvedomovala som si, že sú to moje posledné 2 mesiace, potom odchádzame...a bolo mi smutno. Predpokladám, že aj Slavinovi bude chýbať jeho tím. Majú ho radi a veľakrát mu to aj otvorene povedali, čo ho naozaj teší. Vravია, že je ľudský, vie motivovať a hlavne je s ním zábava....

